

Frânta așteptare

Stefan Doroftei Doimaneanu

Răscolit de fiorul din ochii-ți sălbatici
Și de șoapte impregnate pe liniștea mea,
Pe gându-mi amețit de pitici enigmatici,
S-a plimbat așteptarea precum fulgii de nea.

Prin gânduri, prin sensuri, te găseam pretutindeni,
În visuri te plimbai prin grădina divină,
M-ai legat de iubire în noaptea de-armindeni,
Primăveri au zburat, ca pe flori, o albină.

În speranțe mi-am legat mari buchete de vis
Jurămintele s-au scurs ca un mitic potop,
Am rupt raze de lună și cu ele ți-am scris
Poezie pe valuri și un nou horoscop.

Așteptarea s-a frânt azi în zorii de ziuă,
Printre undele moi, părăsite de vlagă,
Încetând să disper bătând apa în piuă,
Ți-am promis răsărit pentru-o viață întreagă.

M-ai mixat cu priviri din lumini evadate
Lăcrimând ploi de dor pe nisipul de toamnă,
Iar din sufletul tău, unde-au stat ferecate,
Mi-au șoptit că dorești să devi a mea doamnă